

K otázkám veřejné správy jihočeského regionu

VYDÁVÁ VYSOKÁ ŠKOLA EVROPSKÝCH A REGIONÁLNÍCH STUDIÍ, o.p.s., Č. BUDĚJOVICE

Koncert k 5. výročí VŠERS

Vyvrcholením akcí, konaných v rámci oslav 5. výročí založení VŠERS, byl slavnostní večer za účasti vedení a pracovníků školy, představitelů veřejného i politického života města a řady dalších čestných hostů. Setkání se uskutečnilo v areálu Růženeckého kostela a k jeho slavnostní atmosféře přispěl koncert skupiny historické hudby Dyškanti, vedené Martinem Horynou. Slavnostní projev přednesl rektor VŠERS prof. Josef Dolista.

Milé dámy, vážení pánové, vzácní hosté,

jménem celé naší akademické obce Vysoké školy evropských a regionálních studií vás vítám na dnešním koncertu, který pořádáme k pátému výročí založení vysoké školy. Zvolená hudba a zpěvy jsou vybrány skupinou Dyškanti pod vedením Martina Horyny. Všem hudebníkům děkuji za to, že se ujali naší školní slavnosti.

Tento koncert současně pořádáme před konferencí, která začne zítra v 10 hodin a je věnována Pražskému jaru v r. 1968, kdy po 40 letech chceme zkoumat jeho význam a odkaz pro dobu současnou. Konference to bude zajisté zajímavá a vážíme si toho, že na ní mimo jiné význačné hosty vystoupí i biskup Dominik Duka a předseda ČSSD Jiří Paroubek. Kromě těchto hostů přijedou i další významní hosté ze Slovenska, např. známá profesorka etiky Helena Hrehová a další odborníci z Polska a České republiky. Naše Vysoká škola evropských a regionálních studií získala státní souhlas k výuce v r. 2003 a počet jejich absolventů včetně tohoto roku činí 576 studentů ve dvou bakalářských oborech „regionální studia“ a „bezpečnostně právní činnost ve veřejné správě“. Je to velmi slušný výsledek, protože stabilizovat pedagogický sbor nebylo a není snadnou záležitostí, zvláště když odborníků z řad docentů a profesorů není mnoho.

Není účelem dnešního večera seznamovat vás, milí posluchači dnešního koncertu, se všemi podrobnostmi rozvoje naší školy. Přesto bych chtěl zdvihnout dvě její silné stránky. Jsme školou známou již i v zahraničí a také máme bohatou publikační činnost. S dalšími stránkami naší školy a působením jejích kateder se lze seznámit v reprezentativní publikaci, která byla vydána k tomuto výročí a je k dispozici na rektorátu školy. Hosté ztřířeší konferenci ji dostanou jako dárek od školy.

Toto večerní setkání je vhodné, před tím, než se zaposloucháme do hudby 16. a 17. století, k poděkování přátelům naší školy. K rozvoji naší školy pomohli kolegové a koleyně ze zahraničí, z jiných vysokých škol, také

však někteří pracovníci Jihočeského kraje a bývalý primátor našeho města Miroslav Tetter a současný primátor Juraj Thoma. Velkou pomocí nám prokázal Krajský soud Jihočeského kraje a Policie České republiky, Správa Jihočeského kraje, kongregace Nejsvětější Svátosti. Velké poděkování samozřejmě patří všem našim bývalým a současným pedagogům, všem administrativním i technickým pracovníkům školy zde v Českých Budějovicích a v Příbrami, kde má naše škola svou pobočku. Každému jednotlivému členu naší akademické obce děkuji za odvedenou práci, která přispěla k poslání školy: velkoryse rozdávat své vědomosti našim studentům, podílet se na vzdělávání i výchově vysokoškolské mládeže. Děkuji i těm, kdo nás ve vedení školy nenápadně povzbuzovali, dodávali odvalu překonávat obtíže rozvoje a těm, kteří o naší škole řekli laskavé slovo na veřejnosti. Vážíme si každého přátelského nenápadného gesta jednotlivce.

Milí a vzácní hosté, děkuji Vám za Vaši přítomnost při oslavě pátého výročí Vysoké školy evropských a regionálních studií, ještě jednou Vám přeji hezký večer s hudbou a duchovními písněmi vokálního souboru Dyškanti.

Váš Josef Dolista, rektor

Pracoviště VŠERS v Příbrami vstupuje do pátého roku existence

Když se dekretem prezidenta republiky Edvarda Beneše z 8. 9. 1945 uzavřela téměř stoletá historie vysokého školství v Příbrami, zdálo se, že město definitivně ztratilo postavení vzdělanostního centra regionu a právo nést přízvisko, kterým se po celá desetiletí pyšnilo - Podbrdské Athény. Po dobu následujících padesáti let nikdo nedoufal, že se ještě vysoká škola do Příbrami vrátí. Impulsem pro návrat se staly změny ve školství, kdy se od poloviny devadesátých let otevřel prostor pro rozvoj vysokého školství ne-univerzitního typu a vstup soukromého sektoru do této sféry. Zastupitelstvo města zhruba od 2. poloviny 90. let usilovalo o otevření pobočky některé z vysokých škol v Příbrami. Po několika neúspěšných pokusech byla využita nabídka Vysoké školy evropských a regionálních studií, o.p.s. České Budějovice a díky oboustranné dohodě došlo v roce 2004 ke zřízení detašovaného pracoviště školy v Příbrami. První dva roky probíhala výuka v budově Waldorfské školy v Hornické ulici, od roku 2006 pronajalo město škole budovu bývalé II. ZŠ v Dlouhé ulici.

Nutno konstatovat, že o studium ve škole je od samého začátku značný zájem, a tak postupně přebývaly ročníky kombinovaného studia oboru regionálního studia, od roku 2006 pak i v prezenční formě a od roku 2007 pak byla vzdělávací nabídka rozšířena o obor Bezpečnostně právní studia, zatím pouze v kombinované formě. V současné době tak studuje ve škole na 180 studentů obou oborů.

Velkou událostí pro školu a zejména pak město byly první promoce po 68 letech. Za přítomnosti akademických funkcionářů školy, zástupců města, kraje i obou zástupců regionu v Parlamentu ČR (poslankyně JUDr. Eva Dundáčková, senátor Ing. Jaromír Volný) obdrželo 32 absolventů z rukou rektora profesora Josefa Dolisty vysokoškolský diplom s titulem bakalář.

Dokladem toho, že roste podpora vzdělání i ze strany podnikatelů, je fakt, že na promoci byla předána z rukou zástupce firmy J.K.R., s.r.o. nejlepší studentce Bc. Lucii Spruzinové šek s finanční odměnou 20 000 Kč. Jelikož v této chvályhodné podpoře hodlá firma pokračovat i v dalších letech, získávají studenti dalších ročníků výraznou motivaci pro studijní úsilí. Dlužno ještě dodat, že více než polovina prvních absolventů pokračuje v magisterském studiu na dalších vysokých školách.

Je potěšitelné, že se nadále prohlubuje spolupráce města se školou, jsou přislíbeny další prostory pro výuku a je nejvýše pravděpodobné, že se VŠERS stane jediným uživatelem budovy. Veškeré významné akce, zejména imatrikulace a promoce, se konají za účasti představitelů města, škola naopak nabízí městu proškolení úředníků, ředitelů škol, příslušníků městské policie. Proto také 25. dubna 2008 došlo k slavnostnímu setkání rektora školy, profesora Dolisty, se zástupci města, při kterém byly předány pamětní medaile k 5. výročí VŠERS starostovi MVDr. Josefu Řihákovi, a oběma místostarostům MVDr. Václavu Benešovi a Ing. Petru Karešovi, jakož i vedoucímu odboru školství, Mgr. Jaroslavu Kopeckému. Medaile obdrželi zároveň výše uvedení ústavní činitelé a bývalí starostové, kteří se o vznik pobočky zasloužili - Mgr. Josef Vacek a Ing. Ivan Fuksa. Na slavnostním shromáždění ve škole pak byly předány rovněž medaile pedagogům, kteří na škole působí od začátku.

I když škola fakticky svým zaměřením na bývalou Vysokou školu báňskou nenavazuje, stává se nositelkou vysokoškolských tradic v Příbrami. Poskytuje možnost vysokoškolského vzdělání pro studenty, kteří právě ukončili střední školu maturitou, i pro ty, kteří z různých důvodů nemohli studovat bezprostředně po maturitě.

kriz@vsers.cz

Předávání medailí a publikace k 5. výročí založení VŠERS v Příbrami na MěÚ (starosta MVDr. Josef Řihák, prof. Dr. Josef Dolista, Ph.D., Th.D., PaedDr. Vladimír Kříž)

MVDr. Václav Beneš - místostarosta MěÚ Příbram, MVDr. Josef Řihák - starosta MěÚ Příbram, prof. Dr. Josef Dolista, Ph.D., Th.D. - rektor VŠERS, PaedDr. Vladimír Kříž.

Z jednání Akademické rady

Při této příležitosti obdržel pamětní medaili první rektor VŠERS prof. PhDr. Emanuel Pecka, Csc.

všers

Pamětní medaili předal rektor VŠERS také doc. MUDr. Jaroslavu Zvěřinovi, CSc., členovi AR VŠERS, poslanci EP.

Prof. Dolista představuje brožuru, vydanou k 5. výročí založení VŠ.

ROZHOVOR S REKTOREM

Nyní jste rektorem vysoké školy, to znamená, že jste byl kdysi studentem. Jak vzpomínáte na svá studentská léta?

Byla to krásná léta. Zažil jsem události Pražského jara roku 1968, kdy jsme s otcem sledovali veškerá dění a radovali se z pádu cenzury nad sdělovacími prostředky. Léta normalizace byla sice pro oponenty režimu velmi nepřijemná, měl jsem potíže s StB, příslušníci po mně vyžadovali spolupráci, ale neuspěli. Byl jsem vždy přímý, takže mé odůvodnění bylo jasné, že z důvodů svědomí spolupracovat s příslušníky StB nemohu. Kupodivu to akceptovali. Vzpomínám i na to, jak jsem převážel zakázanou filozofickou a teologickou literaturu z Německé demokratické republiky a pod košilí jsem měl ty nejdůležitější texty. Byla to doba plná dobrodružství, stálo za to pracovat, aby demokracie zvítězila.

Jsou nějaké rozdíly mezi studiem ve Vašem mládí a dnes?

Určitě ano. Nebyly ty všechny technické vymoženosti, které mají studenti dnes, neexistoval internet, mobily, počítače, první doktorát jsme psal na psacím stroji. Nebyla dostupná solidní filozofická a teologická literatura, musel jsem se k ní dostat způsobem tajným. Dnes máme plné knihovny, vše k dispozici, ale studenti málo studují z knih a odborných časopisů. Myslím si, že jsme možná dříve četli více než studenti dnes. Myslím, že jsme se studijně více namáhali.

Co Vás vedlo k tomu stát se vysokoškolským učitelem?

Vždycky jsem cítil toto povolání v sobě. Učit jsem chtěl vždycky, ale v době komunismu jsme nemohli. Všechny možnosti se mi otevřely až po roce 1989. Velmi si vážím toho, že mohu vyučovat na vysokých školách. A mohu srovnávat naše studenty v České republice se studenty v cizině.

Jaké vlastnosti a schopnosti by měl mít vysokoškolský učitel?

Není snadné najít ideálního učitele. Musí se zříci úkolu „dělat byznys“, musí mít velkou trpělivost, být nejen odborníkem ve svém oboru, ale mít také schopnost umět sdělovat výsledky studia, být prostě dobrým pedagogem. S touto schopností se člověk buď narodí nebo ji nemá. Nemyslím si, že kurzy pedagogiky nahradí přirozené nadání být pedagogem. Učitel musí mít rád studenty a vědu. Skloubit tyto dvě lásky není snadné.

Jaké jsou Vaše hlavní cíle ve funkci rektora VŠERS?

Určitě je to vytváření dobrého klimatu na pracovišti, dále úsilí o profesionalizaci všech zaměstnanců školy i studentské obce. Mám zájem na tom, abychom byli poctivou a dobrou školou s magisterskými obory.

Co děláte pro to, aby VŠERS získala větší renomé na veřejnosti i mezi ostatními vysokými školami?

Jsou to dva hlavní směry: Je to kontakt se zahraničními pracovišti, dále konkrétní spolupráce s veřejnými vysokými školami, získání vědeckých

projektů formou veřejných soutěží přes grantové agentury a trvalá informovanost o naší škole směrem k veřejnosti. Budujeme si také dobré pedagogické zázemí, odborníci u nás mají otevřené dveře.

Někteří studenti vidí problémy v organizaci jejich odborné praxe, zejména v tom, že ji všichni nevykonávají v jednom termínu. Musí potom dopisovat přednášky a testy z výuky, což považují za nesystémové. Přípravují se v organizaci studentské praxe nějaké změny?

Bohužel nikoli. Výkon praxe je závislý na možnostech, které máme. Mám na mysli např. krajský úřad, který stanovil podmínky a my mu vyhovujeme. O této studentské problematice vím, ale s touto skutečností se nedá nic dělat. Víím, že některé jiné školy řeší problematiku praxí jinak, ale myslím, že by naši studenti naříkali ještě více, kdybych převzal tuto praxi jiných škol.

Další názor studentů je, že studium by mělo obsahovat více zahraničních pobytů a škola by měla ještě více rozvíjet zahraniční vztahy, již s ohledem na zaměření svých studijních oborů.

Mám stejný názor jako studenti. V kompetenci těchto záležitostí pracuje PhDr. Jan Gregor, Ph.D. Ten však konstatuje, že když jde „do tuhého“, tím se myslí jazykové dovednosti, vycestování a financování studenta, pak se setkává s nerozhodností studentů a dokonce odmítnutím vydat se do zahraničí. Ale máme již dobré zkušenosti, někteří studenti se výborně osvědčili v zahraničí a mají jen samé úspěchy.

Jste přesvědčen o tom, že rozsah studia na VŠERS i jeho úroveň dostatečně připraví absolventy na práci v evropských strukturách? V čem bude hlavní přednost absolventů VŠERS?

Hlavním problémem jsou stále jazykové dovednosti. Cizojazyčná zdatnost studentů se neprojevuje jen základními pozdravy a objednááním jídla v restauraci, ale ve schopnosti všestranně komunikovat se zahraničním partnerem, psát odborné texty a bez problémů odborně konferovat. Zde nedostatky máme. Předností našich studentů je houževnatost, vytrvalost, cílevědomost.

Kde mohou absolventi VŠERS najít uplatnění? Na jakou práci jsou školou nejlépe připravováni?

Je to administrativní práce ve veřejné správě a bezpečnostních složkách.

Prozradte našim čtenářům alespoň kousek svého tajného přání jako rektora naší školy a vysokoškolského učitele?

Tak to vám řeknu rád: mít vlastní vysokoškolský kampus s krásnou moderní budovou a mít aspoň 2000 studentů s nabídkou i doktorského studijního programu. Krásný sen je to, že?

mb

Rektor VŠERS, prof. Josef Dolista s polskými studenty.

Odkaz Pražského jara

Významnou odbornou, ale i společenskou aktivitou VŠERS bylo uspořádání konference s názvem Odkaz pražského jara pro současnost i budoucnost. Konference byla významným příspěvkem k diskusím o významné události našich novodobých dějin, k problematice směřování současného světa i k otázkám uspořádání společnosti, svobod a vlivu mezinárodního pro středí na vývoj jednotlivých států pro současnost i budoucnost. Na konferenci vystoupilo se svými příspěvky 23 vědeckých pracovníků, vysokoškolských pedagogů i politiků z České republiky i ze zahraničí. Nesporně zajímavým bylo vystoupení ing. Jiřího Paroubka, předsedy ČSSD, s názvem Rok 1968 - rok uvolnění, stejně tak vystoupení poslance

EP Libora Roučka. Rektor VŠERS prof. Josef Dolista se ve svém příspěvku zabýval tématem péče o svobodu občanů a úlohou každého člověka na tomto úkolu, Ivan Dubnička zdůraznil nadčasovost myšlenky sociálního státu. V řadě příspěvků se autoři věnovali úloze významných osobností Pražského jara ať už z oblasti politické, např. autoři Jiří Dušek a Ladislav Skořepa Otů Šikovi, nebo osobnostem kulturního života, jako Roman Králík básníku a zpěváků Karlu Krylovi. Velká řada příspěvků pak z různých pohledů mapovala dobové dokumenty a zejména se zabývala myšlenkami poselství této události pro vývoj v naší zemi i dalších zemí Evropy. Všechny příspěvky z této významné konference

jsou zachyceny a publikovány v monografii s názvem Odkaz Pražského jara pro současnost a budoucnost.

berova@vsers.cz

Konference, konaná VŠERS na KÚ v Č. Budějovicích k tématu „Odkaz pražského jara“ pro současnost a budoucnost. Na snímku vpravo rektor VŠERS prof. Josef Dolista a předseda ČSSD ing. Jiří Paroubek.

Aktuální informace o časopisu Auspicia

Nezávislý recenzovaný časopis Auspicia vydává Vysoká škola evropských a regionálních studií spolu s Filozofickým ústavem Akademie věd ČR a Jihočeskou pobočkou České společnosti pro politické vědy od r. 2004. Vychází dvakrát ročně.

Pod tříletým vedením paní dr. Berové, zkušené vedoucí Edičního oddělení VŠERS, si časopis za dobu své existence získal renomé kvalitního a akademického obcí i širší odbornou veřejností velmi ceněného periodika. V dosavadních 8 číslech bylo celkově otištěno téměř 180 vědeckých a odborných článků a řada recenzí k otázkám fungování státní správy a samosprávy, EU, bezpečnosti apod. Její náročnou práci v počátcích časopisu plně na VŠERS doceníme až s odstupem času.

Jedním z mých prvních úkolů v roli šéfredaktora časopisu bylo na základě shromážděných údajů odpovědět na otázky kladené na časopisy podobného typu v rámci právě se rodícího prestižního *Seznamu recenzovaných neimpaktovaných periodik vydávaných v České republice*, založeného na velice přísných kritériích. S výsledky rozsáhlé dotazníkové akce, zabezpečené Radou pro výzkum a vývoj, odborným a poradním orgánem vlády České republiky, budeme seznámeni v létě.

K posouzení redakční radou jsem předložil materiál, nazvaný „Seznam kroků nutných k další profesionalizaci a trvalému zdokonalování úrovně a renomé časopisu Auspicia“, jenž byl tímto orgánem na jeho zasedání koncem dubna jednomyslně schválen. Během sestavování č. 1/2008 tak přišlo na řadu vytváření a doplňování obsahových databází autorů, členů redakční rady a recenzentů s mnoha cennými údaji. Výrazná reforma se z objektivních důvodů nevyhnuje ani redakční radě s nyní velice silným zahraničním obsazením. Nově bude strukturován také obsah časopisu: primárně bude Auspicia publikovat příspěvky z oblasti **veřejná správa,**

řízení, administrativa, vč. sféry evropské integrace a bezpečnosti, dále z oboru **politologie a politické vědy.** Tuto základní kostru doplní **vybrané příspěvky z dalších humanitních oborů,** jako např. jazykověda, historie, sociální politika apod. Čtvrtou částí časopisu budou **recenze** a konečně poslední součástí bude sekce **varia,** v níž se budou tisknout zprávy z konferencí, vědeckých a odborných akcí, zmínky o jubileích vědeckých pracovníků apod. Nadále v něm tak najdou své uplatnění články z jednotlivých oborů pěstovaných na VŠERS, či teprve připravovaných k akreditaci. Recenzenti budou od nynějška odměňováni částkou 300,- Kč (ta se jim bude zasílat na číslo BÚ uvedené v lektorském posudku), autoři článků autorským výtiskem s jejich článkem.

Nová koncepce se odrazí i v reformulovaném znění posílání časopisu. Auspicia se dále ještě více otevře světu díky zavedení delšího abstraktu v angličtině (20 řádek) a díky rozšířeným možnostem publikování článků v pěti jazycích (češtině, angličtině, němčině, ruštině a polštině) od nových autorů ze zahraničí. I nadále budou příspěvky recenzovány dvěma nezávislými externími oponenty, častěji ze zahraničí.

Příspěvky bude možné redakci zasílat v průběhu celého roku. Data uzávěrek budou od nynějška stanovena pevně: 15. dubna pro 1. číslo a 15. října pro 2. číslo. Příspěvky z vyjmenovaných okruhů do čísla 2/2008 lze tedy zasílat **do 15. 10. 2008** na adresu gregor@vsers.cz.

Auspicia tak po určité reorganizaci navazuje na svou dosavadní výbornou tradici a vstupuje v roce 2008 do nové etapy své existence. Všechna dosavadní čísla, pokyny pro autory a složení redakční rady jsou k dispozici na webové adrese <http://www.vsers.cz/manazereo.php>.

gregor@vsers.cz

Setkání na Trojmezí

Česká republika se stala součástí Evropské unie dne 1. května 2004. Od té doby ekonomové zjišťují ekonomický růst v České republice a fondy Evropské unie pomohly překonat zpoždění za ekonomikou vyspělých zemí. Dne 21. 12. 2007 byl rozšířen Schengenský prostor o Českou republiku, Estonsko, Litvu, Lotyšsko, Maďarsko, Maltu, Polsko, Slovensko a Slovinsko. Evropská unie se stala prostředím, ve kterém jsou všichni lidé „doma“ a bez pasů a dalších dokumentů mohou volně cestovat. Evropská unie je hodnotou, kde termín „společenství národů“ se výrazně uskutečňuje. Svoboda a demokracie v zemích Evropské unie vyzrávají ve své kvalitě.

K této příležitosti organizuje každoročně VŠERS dne 1. května neformální setkání na Trojmezí, tedy v místě, kde se stýkají státní hranice České republiky, Spolkové republiky Německo a Rakouské republiky.

dolista@vsers.cz

Kudy na Trojmezí

Trasa č. 1:

Po červené značce z Nového Údolí

Autem přes Prachatice a Volary, z Volary směr Lenora, ale za Volary odbočit vlevo na Stožec, ze Stožce dále do Nového Údolí. Zde zaparkovat u železniční stanice. Je možno též vlakem s přestupem v Prachaticích.

Nové Údolí - sedlo Špičáku (2,5 km) - U Rosenauerovy nádrže (3,5 kilometrů, zde pomník ing. Rosenauera, stavitele Schwanzenbergského pla-

vebního kanálu, který zde začíná, jde o národní technickou památku) - státní hranice (5,5 km) - Třístoličník (7 km) - Trojmezí (10 km) - Trojmezí (11 km).

Cesta je poměrně náročná, několik strmých stoupání, nevhodná pro cyklistiku, neboť pod Třístoličníkem je nutno přecházet paseky s velkými kameny. Celkem jde o pěší túru v délce minimálně 22 km.

Trasa č. 2:

Přes území SRN - DOPORUČUJEME A REALIZOVALI JSME

Autem na hraniční přechod Strážný. Hned za přechodem vlevo na vedlejší silničku směr Schwazenthal, odtud dále na Bischofsreut. Zde pokračovat na Heidmühle, poté směrem na Třístoličník, pod kterým zaparkujeme vozy (v 11:00 hod. sraz u parkoviště), vyjdeme na Třístoličník a budeme pokračovat po hřebenu na Trojmezí.

Trasa č. 3:

Z Heidmühle můžete pokračovat autem na Frauenberg a malými lesními silničkami do Pendelinu. Zde na parkovišti odložit auto a vydat se po zelené značce, vedoucí přesně po státní hranici mezi SRN a Rakouskem, strmě vzhůru na Kamberg (1163 m). Zde doleva na modrou značku, asi po 1 km uhnout vpravo na červenou a po ní již za chvíli na Trojmezí.

Tato trasa je v pěší části krátká (asi 5 km) a poměrně náročná. Na orientaci pro navigátora v autě je náročnější jen úsek mezi Bischofsreutem a Pendelinem, protože se jede po silničkách té nejnižší třídy, ale krásnými lesními partiemi. Případné bloudění je však krátké, protože zde je všude blízko.

VŠERS na mezinárodním veletrhu „Svět knihy“

14. mezinárodní knižní veletrh a literární festival se konal od 24. do 27. dubna 2008 v Průmyslovém paláci v Praze na Výstavišti v Holešovicích. Záštitu nad touto výstavou převzal ministr kultury ČR Mgr. Václav Jehlička a primátor hlavního města Prahy MUDr. Pavel Bém. Jako čestný host přijalo pozvání Španělsko.

Na veletrhu se představilo 14 španělských autorů, velký zájem vzbudila zajímavě koncipovaná výstava Cervantesova cena, mapující držitele významného literárního ocenění. Během veletrhu proběhlo na dvacet pořadů, připravených Ministerstvem kultury Španělska, Velvyslanectvím Španělska v ČR a Institutem Cervantes v Praze. Témata veletrhu byli Lásky a vášeň v literatuře, Kniha a životní styl, Egypt - 50. let české egyptologie a Španělsky psaná literatura zemí Latinské Ameriky. Na veletrhu bylo předáno několik cen. Mimo jiné také Premia Bohemica za šíření znalosti české literatury ve světě (Obec spisovatelů), Slovník roku - 15. ročník soutěže (Jednota tlumočnicků a překladatelů) a Škola základ života (Člověk člověku vlkem) - celostátní studentská soutěž v epigramech (Obec spisovatelů).

Součástí veletrhu byl také literární festival. V rámci tohoto festivalu proběhlo více jak tři sta padesát pořadů na veletrhu i mimo Průmyslový palác - autorská čtení, autogramiády, prezentace a knižní novinky. K největším literárním hvězdám mezi zahraničními hosty patřil Andrzej Sapkowski, který si vydobyl světový věhlas fantasy ságoou o zakládači Geraltovi, podle níž vznikla počítačová hra i televizní seriál. Na knižním veletrhu v letošním roce vystavovalo celkem 385 vystavovatelů, mezi nimiž byla

i Vysoká škola evropských a regionálních studií (viz foto z expozice školy). Počet návštěvníků dosáhl 34 500. Z toho 810 registrovaných odborných návštěvníků. Na veletrhu bylo zastoupeno 36 jazykových oblastí, v letošním roce nově také Argentina a Indie.

pichova@vsers.cz

VŠERS a město Tábor

17. března 2008 VŠERS prezentovala vydání knihy prof. PhDr. Emanuela Pecky, CSc.: Sociolog Emanuel Chalupný. Knihu VŠERS vydala ve spolupráci s městem Tábor. Prezentace se zúčastnilo vedení města, zástupci města v Parlamentech ČR i EU, zástupci základních a středních škol a organizací zřizovaných městem a zástupci akademické obce VŠERS (viz www.vsiers.cz).

Sociologické dílo prof. Emanuela Chalupného je dílem zakladatelským. Jako jediný český sociolog vytvořil systém sociologie o 12 svazcích. Sociologii přednášel v Praze na Svobodné škole politických nauk a v Brně na Masarykově univerzitě. Byl prvním českým sociologem, který reprezentoval tuto disciplínu v Mezinárodním sociologickém institutu v Ženevě a v Paříži. S profesorem I. A. Bláhou stáli u zrodu Sociologické revue, kterou řídili až do posledního jejího zápisu v roce 1949.

Sociologii chápal jako vědu o kultuře, o jejích činitelích, činnostech a výtvorech. Orientaci každého myslitele na obor, hodnoty a úroveň kreativity ovlivňují četní činitelé a zdroje. Mezi mnohými je však u Chalupného nezanedbatelné kulturně podnětné prostředí Tábora. Divadlo, literatura, tradice - to vše vnímavému gymnazistovi otevíralo další obzory. Na gymnáziu zastihl ještě zakladatele Martina Koláře a z mladších učitelů hvězdu gymnázia, pilného badatele Augusta Sedláčka. Když vyšla Masarykova Česká otázka, Chalupný nejen prosadil aby byla zakoupena pro žákovskou knihovnu, ale na gymnáziu o ní referoval, ovšem „masarykovsky“ s tím, že autorovi vytknul nedocení buditeleského významu Josefa Jungmanna.

S T. G. Masarykem se setkal nejdříve jako posluchač Univerzity Karlovy (později jako spolupracovník). Navštěvoval jeho přednášky v Seznamu uváděné jako Praktická filosofie na základě sociologického, Dějiny sociologie. Masarykův vliv na rozvoj české vědy na přelomu 19. a 20. století byl významný. Podněty, které adresoval svým posluchačům, do tohoto působení patřily. Vždyť Palacký dal národu své Dějiny. Je třeba dát mu i moderní vědu jakou tehdy byla

sociologie. Na tyto podněty slyšel vlastenecky a havlíčkovsky orientovaný student z Tábora.

V roce 1905 vydal více jak 400 stránkový Úvod do sociologie a připravoval se splnit svůj vlastenecký úkol napsáním systému „všeobecné sociologie“. Plnění tohoto úkolu urychlilo vypuknutí první světové války. 3. září 1914 Chalupný začal plnit tento úkol. Poslední svazek dopsal v roce svého úmrtí - v roce 1958. Vyšel posmrtně v doznívajících demokratických a obrozujících poměrech 60. let (1969 na VPA KG v Praze).

Pro Chalupného sociologie nebyla pouhým kabinetním či akademickým zájmem. Byla

mu způsobem života, sporů o hodnoty pravdy, mravnosti a kulturnosti. Vystupoval v zájmu těchto hodnot k poznání národního charakteru, obhajoval tradice a osobnosti národního osvobozenického programu, srovnával významné přínosy českých literátů (Havlíček, Březina, Sládek, Holeček) národní emancipaci a národní úrovni.

Monografii doporučuji nejen odborné veřejnosti, ale širokému okruhu členů akademické obce VŠERS. S vděčností ji zcela určitě přijme také široká občanská veřejnost města Tábor.

*Dr. Lubomír Pána, Ph.D.
pana@vsiers.cz*

Na prezentaci vedle autora prof. PhDr. Emanuela Pecky, CSc. také aktivně vystoupili starostka města Tábor Ing. Hana Randová, poslankyně EP doc. MUDr. Jaroslav Zvěřina, CSc., vedoucí oddělení Sociologického ústavu AV ČR PhDr. Zdenka Mansfeldová, CSc., poslankyně PS Parlamentu ČR Ing. František Dědič

Studentská vědecká a odborná činnost v roce 2008

Akademičtí pracovníci školy věnují pozornost mimořádně nadaným studentům především prostřednictvím studentské vědecké a odborné činnosti tak, aby se tato činnost přibližovala obsahově a standardní vědecké práci. V letošním roce tato činnost vyvrcholila 12. května uspořádáním již 2. ročníku soutěže o nejlepší studentskou vědeckou práci. Odborná komise vyhodnotila jako nejlepší následující práce:

1. *Veronika Strnadová*
- Charakteristika řídicí činnosti manažera
2. *Veronika Parajová*

- Komunikace v procesu modernizace veřejné správy
- 3. *Jakub Glaser*
- Bezpečnostní síly Evropské unie

Studentská odborná a vědecká činnost umožňuje vyhledávat talentované studenty a vytvářet optimální předpoklady pro rozvíjení jejich dovedností vědecky pracovat a tvořivě využívat poznatky současné vědy. V současnosti se naše snaha koncentruje na posilování schopnosti studentů řešit parciální výzkumné problémy ve svých bakalářských pracích.

Zkušenosti ukazují, že je potřebné intenzivněji

zapojovat studenty do vědeckovýzkumných úkolů řešených školou nebo katedrou a zvýšit informovanost o možnostech konkrétní účasti v řešení výzkumných úkolů.

Positivní výsledky se také projevují v propojování studentské vědecké a odborné činnosti s problémy vědeckovýzkumné činnosti. Mimořádně nadaným studentům je umožňována publikace v recenzovaném časopise *Auspicia*. Tito studenti bakalářského studia jsou také vhodně stimulováni pro účast v připravovaném navazujícím magisterském studiu.

dusek@vsers.cz

Prezentace LŠČ 2008 v Bavorsku

Dne 29. 4. 2008 byla Vysoká škola evropských a regionálních studií, o. p. s. zastoupena na kulturním a přátelském setkání *bbkult.net 2008* v německém Schönsee. Tamní centrum Bavaria Bohemia je provozovatelem kulturní databanky www.bbkult.net.

V krásných prostorách historické budovy informačního centra se konalo kulturní a partnerské setkání s přeshraniční informační burzou nabízející akce v oblasti bavorské, ale zároveň také v oblastech sousedních českých regionů. Zástupci Katedry aplikované jazykovědy se na tomto setkání začlenili mezi aktéry z oblastí kultury, multiplikátory a další kulturní tvůrce díky představení svého projektu *Letní škola češtiny pro cizince 2008*. Tato akce se již tradičně koná v letních měsících (viz www.vsers.cz a zmínku

o akci na jiném místě v tomto čísle *Věci veřejné*). Letní škola češtiny byla nabízena po celý den jak na prezentačních plochách, tak i aktivně v rámci powerpointové prezentace Mgr. Liany Jedličkové.

Všichni zájemci o kulturní dění v oblastech Bavorska a jihozápadních Čech se zde mohli seznámit se zajímavým přehledem kulturní nabídky na obou strachách hranice včetně naší akce. Z našeho hlediska šlo o velice zajímavou zkušenost. Mohli jsme rozšířit naše partnerské zázemí, jakož i efektivně zviditelnit VŠERS a její letní akci, určenou především zájemcům ze zahraničí.

*Mgr. Liana Jedličková,
tajemnice Katedry aplikované jazykovědy*

Na VŠERS studují první zahraniční studenti

V tomto semestru přivítala Vysoká škola evropských a regionálních studií historicky první studenty ze zahraničí - čtyři studentky ze slovenské Skalice - Lucii Vojtkovou, Katarínu Dekánkovou, Ninu Jánošovou a Sabinu Maršálkovou (*na snímku při přijetí rektorem VŠERS*).

V jižních Čechách a na VŠERS se jim podle jejich slov velmi líbí. Všechny studentky se aktivně účastní vybraných předmětů i akademického života školy - za všechny akce zmiňme jen jejich celodenní účast na dubnové mezinárodní konferenci VŠERS k odkazu Pražského jara 1968. VŠERS pro ně rovněž připravila sérii zajímavých akcí, setkáními se významnými osobnostmi regionu počínaje přes výjezd na konferenci do skotského Glasgowu a zařazením atraktivních výletů konče (např. exkurze do pivovaru Budvar, do Jaderné elektrárny Temelín apod.).

Jejich příjezd je výsledkem dobré a pružné meziinstitucionální a interpersonální spolupráce, v tomto případě se Stredoeurópskou vysokou školou ve Skalici, s níž má VŠERS uzavřenu smlouvu o spolupráci. Zorganizovat jejich semestrální pobyt a studium na VŠERS v rámci programu

Erasmus proto oběma stranám nečinilo velké obtíže.

Jediným záporom tak zůstává, že se studentská výměna neuskutečnila na recipročním základě. Nikdo z našich studentů totiž neprojevil o pobyt ve Skalici zájem, ač byli všichni potenciální uchazeči z nižších ročníků osloveni.

Proto jedním z hlavních a dlouhodobých úkolů pracovníků VŠERS a zahraničního oddělení zvláště zůstává přesvědčování a motivace studentů k zahraničním výjezdům do všech koutů (nejen) Evropy.

gregor@vsers.cz

Ke strategii budování sítě tuzemských a zahraničních kontaktů na VŠERS

V tomto krátkém příspěvku podávám svou představu o koncepci získávání a udržování užitečných kontaktů při zapojení všech pracovníků VŠERS. Následuje tedy malá analýza ve dvou krocích se stručným závěrem:

1) Vyhledávání tuzemských i zahraničních partnerů a neformální udržování navázaných vztahů není a ani nemůže být záležitostí pouze jediného člověka. Musí to být systematicky budovaná „pavučina“, v níž vyhledávají a garantují své osobní kontakty (INTERPERSONÁLNÍ vztahy) všichni vyučující školy a v níž je škola pevně ukotvena. Počínaje mnou přes pana rektora, kvestora a další a externími vyučujícími konče. Pěkných příkladů funkčnosti tohoto aktivního přístupu z poslední doby v podobě konkrétních výstupů již máme několik - Glasgow, Passau, Katowice, Skalica, Oděsa, Belgorod, Jekatěrin-

burg aj. Nutnou koordinaci ovšem zajišťuje člověk, pověřený správou této oblasti.

2) Každá následná oficiální komunikace (ústní/písemná) se zavedenými partnery (MEZINSTITUČNÍ vztahy) by samozřejmě měla být vedena již logicky jednotně „z centra pavučiny“, pro tyto účely záměrně vytvořeného, a ovšem paralelně nadále i neformálně na základě původních osobních kontaktů. Každá jiná strategie je koncepčně zřejmě nesprávná, neefektivní a není dlouhodobě udržitelná.

Snaha o budování symetricky paprskovitě uspořádané komplexní pavučiny kontaktů by proto měla být úkolem všech pracovníků školy, kteří vyjždějí na různé akce v tuzemsku i do zahraničí, a to ve všech směrech (doslova i přeneseně). Zdá se mi, že s dobrými kontakty v dnešní době škola (a nejen ona) stojí (rozkvět se všemi sou-

visejícími synergickými efekty) a padá (stagnace až úpadek se všemi souvisejícími neblahými důsledky).

Tolik můj zhuštěný pohled na širokou a důležitou problematiku začínající přijetím (uvědoměním si) jednotné a dlouhodobé strategie školy k dosud nekontaktovaným (potenciálním) a již existujícím (faktickým) partnerům.

A ještě jedna faktická poznámka: Do koncepčně nově reformované náplně přejmenovaného oddělení (původně: Oddělení pro zahraniční vztahy, nyní: Oddělení vnějších vztahů a zahraniční spolupráce) nyní nově spadá kompetence pravidelně prezentovat VŠERS v médiích v rámci oblasti „vnější vztahy“.

gregor@vsers.cz

Pasovští na Vysoké škole evropských a regionálních studií

V březnu jsme na VŠERS přivítali kolegy z Volkshochschule Passau (VHS). Německou stranu reprezentovali jednatel G. Mader (na snímku třetí zprava), jeho zástupkyně E. Ecker a H. Witzinger, hlavní lektor kurzů němčiny, VŠERS zastupovali dr. L. Pána, dr. J. Korostenski a dr. J. Gregor a přítomni byli také představitelé magistrátu Českých Budějovic - p. ing. Lísál a p. Mgr. Paleček.

Při jednání byly obecně i konkrétně rozebrány pestré formy možné spolupráce obou institucí, což vyústilo ve vznik detailně propracované partnerské smlouvy v obou jazycích.

Užitečnou pro VŠERS bude například již jen nabídka VHS poskytnout reklamní prostor na svých webových stránkách a v prostorách svých pracovišť naší Letní škole češtiny pro cizince 2008, která se koná na přelomu srpna a září. Ti, kteří

v Pasově získají základní znalost češtiny, si ji tak budou moci každoročně dále zdokonalovat dobře využitým pobytem v jižních Čechách. Perspektivní je i opačná možnost, kdy si naši studenti mohou dále zlepšovat své znalosti ve

znamenitých kurzech na VHS a získat certifikát o dosažené úrovni.

Na programu byla i návštěva zrekonstruované budovy VŠERS v ul. A. Trägera, kde si mohli naši hosté prohlédnout kvalitní záze-

mí pro moderní výuku jazyků (učebny, studovnu) a také dobře fungující knihovnu. Pro německé kolegy to bylo inspirativní, zvláště když jejich škola svou knihovnu zatím nezřídila.

Při neformální atmosféře během společného oběda v restauraci U Berana jsme byli mj. pozváni na říjnové oslavy 60. výročí založení VHS.

Vydařenou návštěvu zakončila prohlídka městem čerstvě zrekonstruované mateřské školky Vrchlického, v níž mohli Pasovští obdivovat špičkově vybavení i důmyslně zařízené interiéry a dozvědět se zajímavé informace o systému vzdělání a výchovy u nás.

gregor@vsers.cz

Letní škola češtiny pro cizince 2008

dlouhodobá příprava i propagace završeny

Vysoká škola evropských a regionálních studií, o. p. s. v Českých Budějovicích pořádá letos již 3. ročník *Letní školy češtiny pro cizince 2008*. Osvědčená a cizinci oblíbená akce se na VŠERS koná ve dnech **25. 8.-5. 9. 2008** (5 + 5 vyučových dnů). Od podzimu, kdy jsme s kolegyní a jejím garantem, Mgr. L. Jedličkovou, začali připravovat letošní ročník, dozнала tato letní akce výrazných kvantitativních i kvalitativních změn. Její strukturu tvoří nově **čtyři základní pilíře**: *1. výuka češtiny; 2. odborné přednášky; 3. výlety a kulturní akce; 4. odborné exkurze.*

Nabídka v každém bloku je poměrně pestrá: od odstupňované výuky češtiny (dva programy) přes odborné aktuální otázky na různá doprovodná témata ve vztahu k ČR (ekonomická

situace, cestovní ruch, fungování státní správy a samosprávy, EU apod.) až po atraktivní zážitkovou část, zahrnující tradiční jihočeské atrakce (pivo, historie, zvyky, památky, rybníkářství...) a exkurze do známých jihočeských podnikových, rekreačních či technických objektů (do pivovaru Budvar, hotelu Gomel, lázní Aurora, Jaderné elektrárny Temelín...) a výlety a návštěva památkových a jiných zajímavých a hodnotných míst Jihočeského kraje (návštěva zámku v Č. Krumlově a večerní představení na otáčivém hledišti, zámky Hluboká n. Vlt., Orlík, Zvíkov, třeboňské rybníky..., ale i do Prahy, Telče aj. ve 3. fakultativním týdnu).

K propagaci akce bylo od března do května 2008 využito informačních webových stránek VŠERS, její osobní prezentace na konkrétních akcích v zahraničí představiteli VŠERS i odjinud, avšak

zvláště elektronických i tištěných (celkem 1000 kusů) prospektů v angličtině, němčině a ruštině. Povědomí o akci a o VŠERS tak získali potenciální zájemci v minimálně 35 městech v asi 10 evropských i asijských zemích. Zapojeno bylo větší množství našich partnerských i dalších univerzit, institucí, organizací, sdružení, velvyslanectví i jednotlivců (celkem asi 100 příjemců informací o akci).

Mezinárodní akce je určena všem mladým i starším **zájemcům ze zemí EU, východoevropských a dalších zemí**. Zaslouží se to i do historie, kultury a současnosti jižních Čech a ČR jako celku. Absolventi získávají **osvědčení**. Více informací na www.vsers.cz.

PhDr. J. Gregor, Ph.D.,
vedoucí Katedry aplikované jazykovědy

VYSOKÁ ŠKOLA EVROPSKÝCH A REGIONÁLNÍCH STUDIÍ, o.p.s.

Akreditovaná instituce MV ČR, AK. I. / I-1 / 2002,
Akreditovaná instituce MŠMT ČR, č.j. 37 730 / 2005-25
Akreditovaná instituce MPSV ČR, č. 2007 / 273-I

Centrum celoživotního vzdělávání

NABÍDKA VZDĚLÁVACÍCH PROGRAMŮ

září 2008 - leden 2009

Vzdělávání úředníků dle zákona 312/2002 Sb.

Vstupní vzdělávání pracovníků veřejné správy

Cena: 2.550,- Kč
1. termín: 22., 23., 24., 25. září 2008
2. termín: 26., 27., 28., 29. ledna 2009

Vzdělávání vedoucích úředníků a vedoucích úřadů

Obecná část
Cena: 3.500,- Kč
Termín: 4., 5., 11., 12. listopadu 2008

Zvláštní část

Cena: 3.300,- Kč
Termín: 20., 21., 22. ledna 2009

Zvláštní odborná způsobilost

Obecná část
Cena: 3.500,- Kč
Termín: dle zájmu

Při finančním hospodaření ÚSC a jeho přezkum

Cena: 4.500,- Kč
Termín: dle zájmu

Průběžné vzdělávání

Ochrana osobních údajů v praxi obcí

Cena: 1.700,- Kč
Termín: 30. září a 2. října 2008
(dvoudenní kurz)

Finanční kontrola ve veřejné správě

Cena: 850,- Kč
Termín: 7. října 2008

Personální management ve veřejné správě

Cena: 850,- Kč
Termín: 9. října 2008

Obec - zřizovatel škol a školských zařízení

Cena: 850,- Kč
Termín: 14. října 2008

Správní řízení - zákon č. 500/2004 Sb., správní řád

Cena: 1.700,- Kč
Termín: 21. a 22. října 2008 (dvoudenní kurz)

Kontrola hospodaření příspěvkové organizace

Cena: 850,- Kč
Termín: 30. října 2008

Asertivní chování, řešení konfliktů pro úředníky veřejné správy

Cena: 1.700,- Kč
Termín: 25. a 26. listopadu 2008
(dvoudenní kurz)

Školení nově zvolených zastupitelů Seminář pro starosty a radní

Termín: 19. listopadu 2008

Seminář pro zastupitele

Termín: 2. prosince 2008

Umění jednání a vyjednávání

Termín: dle zájmu

Vzdělávání pedagogických pracovníků dle zákona 563/2004 Sb.

Doplňující pedagogické studium pro učitele odborných předmětů

Cena: 16.500,- Kč
Studium je realizováno ve třech semestrech - 250 vyučovacích hodin. Výuka bude cca. 10 dnů za semestr, a to v sobotu. Zahájení v září.

Doplňující pedagogické studium pro mistry praktického vyučování a odborného výcviku

Cena: 16.500,- Kč
Studium je realizováno ve třech semestrech - 250 vyučovacích hodin. Výuka bude cca. 10 dnů za semestr, a to v sobotu. Zahájení v září.

Studium pro výchovné poradce

Cena: 18.900,- Kč
Studium je realizováno ve čtyřech semestrech. Zahájení v září.

Rozšiřující studium - učitelství ekonomických předmětů

Cena: 21.600,- Kč
Studium je realizováno ve čtyřech semestrech. Výuka bude cca. 8 dnů za semestr, a to v sobotu. Zahájení v září.

Školský zákon

Cena: 450,- Kč
Termín: dle zájmu

Nové metody pedagogické práce

Cena: 450,- Kč
Termín: dle zájmu

Vzdělávání pracovníků v sociálních službách dle zákona 108/2006 Sb.

Kvalifikační kurz pro pracovníky v sociálních službách

Cena: 16.500,- Kč
Studium bude zahájeno v listopadu 2008. Výuka bude probíhat dle domluvy s posluchači a to jeden nebo dva dny v týdnu (možnost výuky i o sobotách). Celkem 158 vyučovacích hodin.

Kurzy pro strážníky obecní (městské) policie

Základní rekvalifikační kurz pro nastávající pracovníky zařazené do výkonu strážníka obecní (městské) policie

Cena: 7.690,- Kč
Termín: říjen 2008

Prolongační program pro zaměstnance obcí (měst) zařazené do obecní (městské) policie

Cena: 1.760,- Kč
Termín: říjen 2008

Organizační pokyny:

Příhlášky do jednotlivých kurzů je nutno zaslat na adresu VŠERS, o.p.s. Místo konání kurzů je v učebnách VŠERS, Žižkova 4/6, České Budějovice nebo po dohodě s vysílatelem, v jeho prostorách.

Všechny další podrobnosti o organizaci a naplnění školení pracovníků veřejné správy obdržíte na adrese:

Vysoká škola evropských a regionálních studií, o.p.s., Žižkova 6, 370 01 České Budějovice
tel.: 386 116 816, mobil: 724 757 612,
fax: 386 116 824,
e-mail: ccv@vsers.cz, <http://www.vsers.cz>

Kontaktní osoba:

RNDr. Růžena Ferebauerová, vedoucí CCV
Bc. Romana Pánová, asistentka CCV

Organizátor si vyhrazuje právo na změnu termínu kurzu.

Nejvyšší kontrolní úřad - jeho význam a fungování

V úterý 22. dubna 2008 měla Vysoká škola evropských a regionálních studií čest přivítat v Českých Budějovicích prezidenta NKÚ - pana Ing. Františka Dohnala, který zde vystoupil v rámci předmětu Veřejná ekonomika s přednáškou na téma Postavení Nejvyššího kontrolního úřadu v rámci systému správy státu - jeho význam, fungování a systém kontrol.

Jednou z nezbytných podmínek dobrého fungování moderního demokratického státu je rovněž existence kontrolního systému. Funkci nezávislého kontrolního orgánu plní v České republice právě Nejvyšší kontrolní úřad, jehož současná koncepce je založena na zkušenostech obdobných kontrolních institucí v Evropě.

Existence NKÚ vychází přímo z Ústavy České republiky a jeho postavení bylo oproti minulosti koncipováno zcela nově. NKÚ plní svoji funkci samostatně a není závislý ani na moci zákonodárné (parlamentu), ani na moci exekutivní (vládě). V maximální míře jsou eliminovány politické vlivy na jeho činnost. NKÚ tak představuje jeden z nezastupitelných prvků parlamentní demokracie.

Ústava České republiky vedle moci zákonodárné, výkonné a soudní a dalších ústavních prvků definuje v samostatné hlavě Nejvyšší kontrolní úřad jako nezávislý orgán, který vykonává kontrolu hospodaření se státním majetkem a kontrolu plnění státního rozpočtu, jehož prezident a viceprezident jmenuje prezident republiky na návrh Poslanecké sněmovny (podle zákona o NKÚ na dobu devíti let), a jehož postavení, působnost a organizační strukturu stanoví zákon.

Z těchto principů vychází i zákon č. 166/1993 Sb., o Nejvyšším kontrolním úřadu, který nabyl účinnosti 1. 7. 1993. Na základě tohoto zákona NKÚ zejména kontroluje a posuzuje hospodaření se státním majetkem i s finančními prostředky vybíranými na základě zákona (např. na zdravotní a sociální pojištění) a také plnění příjmových a výdajových položek státního rozpočtu.

Na základě novely zákona o České národní bance z roku 2002 provádí NKÚ kontrolu hospodaření ČNB v oblasti výdajů na pořízení majetku a na provoz ČNB.

Aby byla v co nejvyšší míře zabezpečena objektivita při posuzování kontrolovaných skutečností a v rozhodování, byl pro rozhodování o zásadních otázkách týkajících se kontrolní působnosti úřadu uzákoněn kolektivní princip. Proto o plánování a závěrech z kontrolní činnosti NKÚ rozhodují jeho kolektivní orgány - Kolegium a senáty Úřadu. Kolegium sestává z prezidenta, viceprezidenta a z patnácti členů Úřadu; senáty tvoří členové Úřadu a jsou minimálně tříčlenné. Členové Úřadu jsou na návrh prezidenta NKÚ voleni Poslaneckou sněmovnou Parlamentu České republiky; jejich funkční období trvá nepřetržitě do šedesáti pěti let věku. Institucionální nezávislost NKÚ je ve vztahu ke členům Kolegia potvrzena ze zákona založeným zvláštním institutem kárného řízení, které probíhá před Kárnou komorou Úřadu, jejímiž členy jsou prezident Úřadu a dva soudci Nejvyššího soudu.

Nezávislost institucionální doplňuje též přiměřená nezávislost finanční. Jediným určujícím orgánem v tomto směru je Poslanecká sněmovna a státní rozpočet.

Takovýmto pojetím NKÚ byly současně naplněny i základní principy a doporučení Limské deklarace INTOSAI. Limská deklarace je základní dokument shrnující principy nezávislé kontrolní činnosti, přijatý na IX. kongresu INTOSAI v Limě (Peru) v roce 1977.

*Zdroj: NKÚ
Ing. Jiří Dušek*

Z prací našich studentů

Můj život v Anglii aneb Jiný kraj jiný mrav

Zvědavost je snad ta nejelementárnější lidská vlastnost člověka a ani já nejsem výjimkou. Tak jako každý jiný, i já chci poznávat. Poznávat nové země, kultury, zvyky atd. Když jsem tedy dostala nabídku pracovat se svými přáteli tři měsíce v Anglii, neváhala jsem a sáhla jsem po ní. Takže jsem sbalila kufr a vyrazila. Znáte ten pocit, když jde všechno až moc dobře a vy víte, že je to moc štěstí najednou, že už to takhle nejde dál, že se prostě něco musí stát? Stalo se. Na autobusovém nádraží jsem zjistila, že pečlivě připravené peníze jsem zapoměla na stolku a tak jsem odjela bez peněz. To, že

české vlaky je jedna velká národní ostuda, tak to ví každý, ale to, že stihly zabrzdit pouhých sto metrů a našťastí předešly srážce, to už mi vlilo notnou dávku adrenalinu do žil. A to ještě nemluvím o tom, že se můj stále napůl opilý kamarád z předešlé noci, stačil vyzvracet z okýnka. Nevadí, přece by mě tohle všechno nezlomilo. Nastupujeme do autobusu, kde se všichni mačkáme jako sardinky. Pro ostatní velká sranda, pro mě hrůza ze stísněných prostorů. Po osmi hodinách cesty se konečně dostáváme na pražské vlakové nádraží, kde mě, kupodivu, čeká opět další nemilé pře-

kvapení. Desítky a desítky opilců, narkomanů a bezdomovců žebrající o drobné na pivo či co vlastně. To už je na nás na všechny trochu moc. Vyměníme si chápající pohledy, dáme nohy na ramena a utíkáme bleskovou rychlostí na ubytovnu, kde přespíme než druhý den poletíme směrem Anglie. Pro tuto chvíli šťastná, že jsem ze sebe smyla špínu dnešního cestování uléhám do spacáku a...sakra já nemůžu spát. Dobrá, tak jinak. Jedna, dvě, tři. Nic. Vedro k padnutí. Hold dnešní noc nevyšla

Pokračování na str. 11.

Můj život v Anglii... Pokračování ze str. 10.

podle mých představ. Crrr, budík. Tomu se říká špatný fór, konečně na chvíli zalomím a teď tohle. No, budiž, už mě čeká jen příjemný let. Konečně sedíme v letadle, dvě hodiny strávím vytouženým spánkem. Připoutat se, jdeme na přistání. Jsme tady, Anglie. Ještě ale nemáme vyhráno. Chytit správný autobus na letišti, který nás doveze k metru, které nás zase doveze do Tunbridge, je ve spleťtém stanstedském bludišti nad lidský úkol. Ještě že jsou mezi námi tací, kteří mají dobrý orientační smysl. Výborně, tady nám to jede. Usedám na měkkou sedačku londýnského metra, když tu najednou vidím starou babičku o holi a je mi jaksi trapné zůstat sedět a nepustit sednout jí. Po několikátém ujištění se paní konečně posadí. Ona mi prostě nechtěla uvěřit, že ji pouštím sednout. Tohle ve zvyku jednoduše Angličané nemají. Konečně se dostáváme do našeho prozatímního provizorního ubytování. A když píšou provizorního, tak tím myslím provizorního do slova a do písmene. Jen těžko Vám popíšu to, co jsem cítila, když jsem zjistila, jaká chatrč bude po další tři měsíce naším domovem. Malý, na půl shnilý karavan s dírami v podlaze. Bez pořádné postele, bez sprchy, která byla deset metrů od karavanu, bez teplé vody. Pěticentimetrová vrstva prachu na všem, zažraná špína. Prostě jedním slovem hnus. Víte, nejde o to, že bych byla nějak náročná koneckonců jsem si karavan oblíbila, ale šlo o ten přístup k nám. Takhle to totiž pak bylo ve všem. Jak si vůbec mohla dovolit nás v tomhle ubytovat? Jak nějaká zvířata. Ale ono se ani nebylo

čemu divit. Ona sama takhle žila. Když jsme u ní byli poprvé uklízet, museli jsme ze začátku zůstat půl hodiny venku a jen dýchat čerstvý vzduch, jaký měla v tom jejím baráku příšerný vzduch. Představte si to, uprostřed obývacího pokoje klec dva krát dva metry, kde se jí těsnalo osm štěnat. Počůraných, pokakaných a její styl uklízení byl takový, že na špinavé papíry dala čistě. Angličané vůbec jsou poměrně nečistotní. Vím to moc dobře, protože jsem zde pracovala v restauraci a to, co oni dokázali udělat za nepořádek, když jedli a ne jen děti, ale i dospělí a nepřišlo jim trapné to tam po sobě nechat a ani se nepokusit to trochu uklídit. Když opomeneme, to, že nejsou příliš čistotní, přichází na řadu zase to, že nejsou ani příliš chytří, alespoň co se zeměpisu týče. Spousta Angličanů nás považuje za Rusy, za Československou republiku, za přímořský stát a tak podobně. Takových perliček bylo více. Ale pojďme dál. Nikdo není dokonalý.

Jak už jsem psala výše, v Anglii jsem pracovala se svými přáteli v restauraci. Jednou mi moje šéfová řekla, ať jdu uklídit nějakou zeleninu a já jí odpověděla: „Jo, jo. Už jdu.“ Ale to jsem neměla dělat. Rozčílila se jako čert, co si jí do dovoluji říkat jojo, že to snad nemyslím vážně, jak jsem drzá a mnoho dalších výtek. Já prostě nevěděla, že to v podstatě znamená vlez mi na hrb. Ale za tu srandu to vlastně stálo.

Další velké ponaučení se nám s kamarádem dostalo v jednom londýnském baru. Rozhodli jsme se, že si po náročném dnu uděláme pěkný výlet. Naše rozhodnutí padlo na Londýn. Dostali jsme od přátel tip a vyrazili jsme. Tip

to byl skvělý, ale my už se tam nikdy neukážeme, respektive ani snad nemůžeme. Ptáte se proč? První pohřšek se nám stal při objednávání piva, kdy kamarád ukázal na servírku dvě piva jako zvednutý ukazováček a prostředníček dlaní k sobě, což v Anglii znamená polib mi pr... Druhý trapas na sebe nenechal dlouho čekat. Jednomu kamarádovi se zalíbil klučina postávající u baru, tak se mu zahleděl do očí. Podruhé, potřetí a v tu chvíli se už k nám blížil, jenže s tím že se s naším kamarádem bude rvát. Dobře Vám radím, v Anglii se nikdy nedívejte nikomu zpřímá dlouho do očí, znamená to, že se chcete prát. Nad tímhle vším člověk tak nějak mávne rukou, pousměje se a jde dál. Jenže nad ničím to prostě nejde a to mě mrzí. Moc záleží na tom, jaké potkáte lidi. My jsme v Anglii potkali lidi skvělé, ale byli to zase Češi a Slováci. Asi nikomu by nebylo příjemné kdyby mu zaměstnavatel dával schválně více peněz než má, aby si vyzkoušel, jak je jeho zaměstnanec poctivý a zda mu peníze navíc vrátí a podobné zkoušky stále dokola. Nemůžu říct, že jsem nepotkala i milé lidi. Častokrát jsem si popovídala s Angličany o tom, jak se mi tu líbí, co tu dělám, co studuji a tak dále. Na to by se Vás nikdo v Čechách nezeptal. Ale stejně sem přijela spíše s negativními pocity. Když odmyslím strašnou šéfovou a podívám se na to z nadhledu, vlastně všechno je v té Anglii tak nějak lepší. Jenže to není můj domov. Rodina. Copak to bych dokázala vyměnit za to, že jsou v Anglii lepší silnice a levnější elektronika? Kdepak. Alespoň v tomhle byla Anglie dobrá. Zjistila jsem co chci.

Lučanicová Martina, studentka 1. roč.

Studentky připravují zadaný úkol při praktickém procvičení z předmětu Společenský a protokolární styk.

15 let česko-ukrajinských vztahů

(vynikající bilance i perspektivy)

Na počátku března uspořádal Ústav mezinárodních vztahů Praha u příležitosti 50 let své existence spolu s Velvyslanectvím Ukrajiny v ČR na Ministerstvu zahraničních věcí České republiky jednodenní konferenci „15 let česko-ukrajinských vztahů a perspektivy budoucího vývoje“.

Konference se zúčastnili přední odborníci na česko-ukrajinské vztahy, včetně několika politických představitelů z příslušných ministerstev Ukrajiny a ČR. Konkrétně se jednalo např. o K. Yelisejeva, nám. ministra ZV Ukrajiny a K. Pojara, nám. ministra ZV ČR, I. Kulebu, velvyslance Ukrajiny v ČR, poslance P. Plevu a další. Z dalších osobností vystoupil např. výkonný ředitel Komory SNS F. Masopust či

harmonogram přístupových jednání a postupně začlenila svou ekonomiku do unijní struktury. Na dohled je již její vstup do Světové obchodní organizace (ovšem její integrace do vojenského paktu NATO, mocně podporovaná USA, byla nedávno ze strategických důvodů západními státy zablokována a zřejmě k ní kvůli pochopitelnému odporu Ruska nikdy nedojde).

Česko-ukrajinské vztahy jsou hodnoceny jako vynikající. Vzájemná obchodní výměna činila v r. 2007 1,5 mld. USD, což představuje za poslední dobu trojnásobný nárůst obrátu a dokonce osminásobný od vzniku ČR. Cílem je vytvořit společnou zónu volného obchodu. V Kyjevě bylo zřízeno zastoupení CzechTrade.

Jediným problémem je vízová povinnost pro občany Ukrajiny. K velvyslanectví ČR v Kyjevě se nově připojily konzuláty ve Lvově a Doněcku. Počet ukrajinských občanů u nás dosahuje 200 tisíc (25 % celkového počtu cizinců). Díky jazykové i kulturní blízkosti probíhá jejich integrace mezi české obyvatelstvo poměrně hladce. A stereotyp Ukrajinců jako levné námezdní síly se postupně stává minulostí, což je pro český pracovní trh

pracovníků). V plánu je návštěva prezidenta V. Juščenka v ČR či otevření kulturního informačního střediska. Zmíněn byl i úmysl Ukrajiny uspořádat ME ve fotbale v r. 2012, a zdůraznit tak svou příslušnost k západní Evropě.

Byly připomenuty i některé zajímavé a tragické kapitoly společných vztahů obou zemí v minulosti. Tak například ČSR byla ve 20. a 30. letech 20. století centrem ukrajinské emigrace. Podobně trpké jsou i ukrajinské zkušenosti s vnuceným budováním komunismu a socialismu. Letos uplynulo 75. výročí hladomoru na Ukrajině (1932-33), který byl zločinným stalinovským režimem vyvolán záměrně, aby zlomil odpor Ukrajinců vůči kolektivizaci. Stál milióny životů. Poslanec Pleva upozornil v souvislosti s českým pohledem na Ukrajince jako na „gastarbeitry“, jak byl Čechům na začátku 90. let minulého století nepřijemný analogicky přezíravý postoj obyvatel Západu.

Po skončení oficiální části setkání se účastníci konference přesunuli na ukrajinské velvyslanectví, kde je očekávala slavnostní recepce a nevšední kulturní program (vystoupení recitátorů a zpěváků v ukrajinštině, viz snímek), připravený srdečnými pracovníky ambasády. Jak je vidět, jsou plány Ukrajiny pod stávajícím prozápadním vedením veliké. Je jasné, že kdo promešká příležitost k navázání dobrých obchodních a dalších vztahů s Ukrajinou (jako se to ČR stalo v 90. letech minulého století v případě Ruska), bude toho později hodně litovat. Rychle se modernizující země s 50 milióny obyvatel, rozlohou 604 tis. km² a mimořádnou strategickou polohou se pozvolna stává jedním z nejvýznamnějších politických a ekonomických hráčů na evropské šachovnici. Přezíravost není na místě; jen zvyšující se respekt a snaha o spolupráci. A to platí i pro VŠERS.

prof. Zilynskyj z FSV UK. Konferenci moderoval ředitel ÚMV P. Drulák (na snímku I. Kuleba, P. Pleva a P. Drulák).

Pracovním jazykem konference byla čeština, ale k dispozici bylo konsektivní tlumočení z ukrajinštiny do češtiny i opačně. O akci byl ze strany posluchačů velký zájem a připraveno bylo i bohaté pohoštění.

Konference sestávala ze dvou částí: vzájemné vztahy se posuzovaly z aspektů politických a dále z ekonomických a kulturních.

Jednotlivé linie konference byl záměr Ukrajiny stát se v budoucnu členem EU. Ukrajina by ráda napodobila českou cestu do EU od přihlášky v r. 1996 až po vstup v r. 2004. Úsilí, které tomuto tématu Ukrajina věnuje, je značné. ČR bude nejen během svého předsednictví EU v rámci hesla „Evropa bez bariér“ Ukrajinu v její snaze o integraci do EU maximálně podporovat a předávat jí zkušenosti ze svých přístupových jednání a svého členství. Zato se spřátelená Ukrajina v budoucnu stane, jak doufají čeští představitelé, naším silným a stabilním spojencem v EU, neboť bez vstupu do dílčích aliancí ČR ani Ukrajina v EU ničeho nedosáhne. Ukrajina by v blízké době již dokonce ráda od Bruselu získala konkrétní

vzhledem k jeho stoupajícímu hladu po volných pracovních silách zvláště nepřijemné (tento deficit bude brzy podle odhadů činit až 0,5 mil.

gregor@vsers.cz

Samosprávná a státosprávná funkce kraje

(na úseku zdravotnictví ve vztahu k občanovi)

1. **Obecně rozdíl mezi samostatnou působností (samosprávou) a přenesenou působností (státní správou).**
2. **Samostatná a přenesená působnost v oblasti zdravotnictví na úrovni krajského úřadu.**
3. **Jak se samostatná a přenesená působnost dotýká občana?**
4. **Závěr**

Ad 1)

Jak na úrovni obce, města, tak i kraje zákon rozlišuje samostatnou působnost a přenesenou působnost.

Samostatná i přenesená působnost kraje je upravena v zákoně č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o krajích).

Pro lepší pochopení rozdílů mezi samostatnou a přenesenou působností můžeme zjednodušeně říci, že samostatná působnost (samospráva) je spojena zejména s pojmy - kraj, hejtman, zastupitelstvo kraje, rada kraje apod. a přenesená působnost (státní správa) je spojena zejména s pojmy - krajský úřad, ředitel úřadu, odbory úřadu, úředníci. Není to sice přesné v tom směru, že i krajský úřad, a tedy i úředníci krajského úřadu vykonávají v samostatné působnosti úkoly jim zadané zastupitelstvem či radou kraje, ale pro zjednodušení takto složité a vzájemně propojené úlohy samostatné a přenesené působnosti kraje právě shora uvedené pojmy se rozlišují na jednotlivých písemnostech. Jde-li o samostatnou působnost, jde o kraj, v hlavičce písemností a v razítku je Jihočeský kraj, důležité listiny podepisuje hejtman (např. smlouvy) nebo radní příslušní pro jednotlivé resorty. Jde-li o přenesenou působnost, jedná se o krajský úřad, v hlavičce písemností a v razítku je krajský úřad, opět důležité listiny podepisuje ředitel úřadu, vedoucí odborů, běžnou korespondenci úředníci.

Samostatná působnost kraje je vlastně oprávnění kraje spravovat vlastními rozhodnutími věci, které se týkají zejména jeho majetku (školy, nemocnice, domy, parky apod.), správy majetku, rozpočtu kraje, spolupráce kraje s ostatními kraji a obcemi, právníckými a fyzickými osobami práve za účelem rozvoje kraje a péče o potřeby občanů kraje. Kraj plní úkoly, které mu uloží zastupitelstvo a rada kraje (volení zástupci občanů). Při výkonu této samostatné působnosti je kraj také vázán zákony a ostatními právními předpisy

Orgány kraje vykonávají na svém území přenesenou působnost ve věcech, které stanoví zákon. Kraj obdrží ze státního rozpočtu příspěvek na výkon přenesené působnosti. Při výkonu přenesené působnosti se orgány kraje řídí zákony, ostatními právními předpisy, usneseními vlády, směnicemi ústředních správních úřadů.

Co to znamená v praxi?

Většina zaměstnanců krajského úřadu vykonává státní správu, jako je například oblast státní sociální podpory, matriky, živnostenského úřadu, stavebního úřadu, přestupků apod., kdy ve většině případů krajský úřad je v roli odvolacího orgánu. Jde ve většině případů o správní řízení podle správního řádu, které končí zpravidla vydáním rozhodnutí.

Ad 2)

V rámci kraje na úseku zdravotnictví zajišťuje samostatnou a přenesenou působnost odbor sociálních věcí a zdravotnictví, oddělení zdravotnictví Krajského úřadu Jihočeského kraje.

V samostatné působnosti kraj plní zejména zakladatelské a zřizovatelské funkce vůči právníckým osobám, které byly zřízeny krajem nebo které byly převedeny na kraj zvláštním zákonem. Na úseku zdravotnictví jde především o nemocnice, zdravotnickou záchranou službu, popř. další zdravotnická zařízení v majetku kraje.

V Jihočeském kraji máme 1 akciovou společnost - Nemocnici České Budějovice, a.s., kde 100% vlastníkem akcií je Jihočeský kraj, a 6 nemocnic (Nemocnice Č. Krumlov, Okresní nemocnici Jindřichův Hradec, Nemocnici Písek, Nemocnici Prachatice, Okresní nemocnici Strakonice, Okresní nemocnici Tábor), které jsou příspěvkovými organizacemi Jihočeského kraje. Nemocnice v Dačicích není ve vlastnictví Jihočeského kraje.

Zdravotnickou záchranou službu máme v kraji spojenou do jedné příspěvkové organizace - Zdravotnická záchraná služba Jihočeského kraje, jejímž zřizovatelem je Jihočeský kraj.

Poslední příspěvkovou organizací Jihočeského kraje v oblasti zdravotnictví je Psychiatrická léčebna Lnáře.

V přenesené působnosti oddělení zdravotnictví zajišťuje několik agend, jejichž hlavní činnost popíše pouze rámcově, a to tak, aby byly pochopitelné pro občana.

Krajský úřad vydává rozhodnutí o registraci nestátních zdravotnických zařízení (dále jen NZZ). NZZ, jehož provozovatelem může být fyzická nebo právnická osoba, je ve většině případů vlastně soukromá ambulance lékaře (zubař, gynekolog, praktický lékař, kožní apod.), ale jde i o nemocnice, jejichž zřizovatelem je kraj, obec, právnická nebo fyzická osoba (NE stát - jako např. u fakultních nemocnic), ale i taková zařízení, jejichž provozovatelem je většinou právnická osoba a veřejnosti jsou známé např. dříve pod názvem „poliklinika“, dnes to jsou většinou společnosti s r.o. Registrace je vlastně oprávnění, takový „živnostenský list“, kterým to které zařízení prokazuje, že je v tom daném oboru zajištěno personální, věcné a technické vybavení, tzn., že zdravotní péči v konkrétním oboru poskytuje lékař, který splňuje zákonem dané požadavky na tuto odbornost (vzdělání) a jeho ordinace je vybavena tak, jak zákon říká. Jedná se o správní řízení a registrace má formu rozhodnutí. Odvolacím orgánem je Ministerstvo zdravotnictví ČR.

Krajský úřad také působí jako odvolací orgán ve věcech odvolání proti lékařským posudkům. Jde zejména o odvolání proti ukončení dočasné pracovní neschopnosti, proti rozhodnutí o přiznání či nepřiznání nemoci z povolání nebo proti lékařskému posudku o zdravotním stavu za účelem získání např. oprávnění mít řidičský průkaz, zbrojní průkaz apod. V těchto případech, kdy lékař vydá na základě posouzení zdravotního stavu žadatele lékařský posudek, a žadatel není s jeho výrokem spokojen, má právo se proti tomuto lékařskému posudku odvolat. Toto oprávnění je mu dáno přímo zákonem, v daném případě zákonem o péči o zdraví lidu. Nezmění-li lékař svůj původní posudek vydáním nového lékařského posudku, je pak tato věc postoupena krajskému úřadu k vyřízení jako odvolání. Jsou zde však pevně daná pravidla, zejm. ta skutečnost, že občan musí podat toto odvolání ve stanovené zákonné lhůtě tomu lékaři, který posudek vydal, v žádném případě ne přímo odvolacímu orgánu, tj. krajskému úřadu. Vzhledem k tomu, že je zde např. v případě ukončení pracovní neschopnosti velmi krátká lhůta (pouze 3 dny), v ostatních případech 15 dnů, činí nesprávné předání odvolání v praxi pak nemalý problém, protože zmeškáním lhůty ztrácí občan možnost lékařský posudek změnit rozhodnutím odvolacího orgánu. Jedná se také o správní řízení, kde ale krajský úřad působí jako odvolací orgán, ne jako orgán, který rozhodnutí vydává v 1. instanci.

Krajský úřad vykonává kontrolu nad dodržováním povinností vyplývajících ze zákona o omamných látkách a předpisů souvisejících. Jedná se zejména o kontrolu v lékárnách, ve zdravotnických zařízeních a zařízeních sociální péče, jak skládají a evidují návykové látky, přípravky a prekursorů dle jmenovaného zákona. Dále jde o kontrolu zne-

škodňování odpadů a přebytečných a nepoužitelných návykových látek přípravků a prekursorů.

Krajský úřad také zajišťuje vyhlásování výběrového řízení za účelem uzavírání smluvních vztahů zdravotnických zařízení se zdravotními pojišťovnami a vlastní činnost komise pro každé výběrové řízení včetně vyhodnocení výsledku rozhodnutí komise.

Velice rozsáhlou a pro občana důležitou agendou je pak oblast stížností na poskytování zdravotní péče. Jedná se zejména o nespokojenost občana s poskytnutím konkrétní zdravotní péče, s chováním lékaře, zdravotního personálu či úhrad za tuto péči. Aby bylo umožněno objektivní prošetření každého případu, dává přímo zákon možnost nahlížet do zdravotnické dokumentace pacienta, oslovovat lékaře - odborníky za účelem vypracování odborných posudků, ustanovovat územní znalecké komise k prošetření nejzávažnějších případů.

Nemálo důležitá je i oblast krizového řízení, jehož úloha je spjata zejména se zabezpečením a zvládnutím takových situací jako jsou hromadné havárie, epidemie, přírodní neštěstí apod.

Ad3)

Nyní bych se ráda zabývala rolí občana, jeho vztahem ke kraji, krajskému úřadu, právě na úseku zdravotnictví.

Celá oblast zdravotnictví se dle mého názoru občana dotýká buď přímo nebo zprostředkovaně, i když nelze to opět od sebe oddělovat, vzájemně se všechny činnosti prolínají a doplňují.

Když se řekne zdravotnictví, automaticky si každý občan vybaví nemocnice, jednotlivé lékaře, které navštěvuje, zdravotnickou záchrannou službu a lékárnu. Jde prostě o jeho zdraví a vše je u něho spojeno s poskytováním zdravotní péče, kterou chce mít kvalitní a bezplatnou. Na první pohled by se zdálo, že úřad s tímto nemá co společného. Na úřad se obrátí občan většinou až v případě, když je s něčím nespokojen nebo se svou žádostí u konkrétního zdravotnického zařízení neuspěl.

Situace ale není tak jednoduchá, jak se zdá, neboť občan ve většině případů nerozlišuje, zda na samotný chod zdravotnického zařízení má úřad vliv či nikoliv, ale prostě se obrátí na úřad, který je tu pro občany, a proto by mu měl v dané situaci pomoci a jeho problém vyřešit.

Pokud se jedná o zdravotnická zařízení, která jsou příspěvkovými organizacemi Jihočeského kraje (6 nemocnic, 1 zdravotnická záchranná služba a 1 psychiatrická léčebna), jsou tyto majetkem kraje a tento zde má rozhodující vliv. Kraj jako zřizovatel na základě rozhodnutí zastupitelstva kraje rozhodl, jaké činnosti a v jakém rozsahu může příspěvková organizace sama činit, protože každá příspěvková organizace má právní subjektivitu a jedná samostatně, nemovitý majetek kraje má však pouze ve správě. Tento rozsah práv a povinností je právě stanoven ve zřizovací listině. Ostatní důležitá rozhodnutí pak činí prostřednictvím kraje, tj. až na základě rozhodnutí rady nebo zastupitelstva kraje. Kraj samozřejmě kontroluje hospodaření svých zdravotnických zařízení, zdravotnické záchranné služby poskytuje provozní příspěvek, ostatním příspěvek na činnosti nehrázené ze systému zdravotního pojištění (je účelově vázán), řeší vzniklé problémy, prostě dbá na to, aby chod těchto zařízení byl bezproblémový. V současné době ve velké spleti právních předpisů, kdy jednotlivé zákony plně neřeší danou problematiku a kdy jednotlivé právní předpisy nejsou vzájemně propojeny, způsobuje toto výkladové problémy a daná věc se stává ne právě jednoduchou záležitostí. Jihočeský kraj, na který byla ze státu shora jmenovaná zdravotnická zařízení převedena, se v rámci svých ekonomických možností snaží, aby poskytování zdravotní péče bylo co nejkvalitnější.

Z pohledu občana možná není samosprávná činnost kraje vnímána tak přímo jako činnost úřadu, i když dle mého názoru má rozhodující vliv, samozřejmě u těch zdravotnických zařízeních, jichž je kraj zřizovatelem, a to právě na to, na jaké úrovni bude občanovi poskytována zdravotní péče v jeho běžném životě. U zdravotnických zařízeních, jejichž zřizovatelem není kraj, tyto zřizovatelské pravomoci kraj už nemá, i když krajský úřad zde má svoji důležitou roli jako správní orgán příslušný k registraci NZZ, ale to podrobněji uvádím níže.

V současné době je v Jihočeském kraji poskytována základní péče

(lůžková) ve všech 8 nemocnicích (kraj je zřizovatelem 6 nemocnic, v 1 nemocnici je 100% akcionářem, u nemocnice v Dačicích je vlastníkem město). V souladu se zdravotním plánem Jihočeského kraje by měla být specializovaná péče poskytována dle personálního a přístrojového vybavení i dostupnosti na 2-3 místech v regionu Jihočeského kraje a superspecializovaná péče by byla soustředěna do nemocnice v krajském městě.

U zdravotnické záchranné služby došlo po převodu na kraj k dalšímu rozšíření výjezdových míst, čímž došlo ke zkvalitnění poskytované zdravotní péče, protože tak byla zlepšena komplikovaná situace zejména v místech s horší dostupností.

V této pasáži si neodpustím blíže vysvětlit rozdíl mezi zdravotnickou záchrannou službou (dále jen ZZS) a lékařskou službou první pomoci (dále jen LSPP), protože v praxi dochází k naprostému zaměňování těchto dvou pojmů. Termín LSPP vznikl v době, kdy systém ZZS nebyl funkční, LSPP není upravena žádným zákonem konkrétně a samostatně, vždy je jen odkaz na LSPP v souvislosti s určitou povinností či právem nebo je jen obecně zmínka o pohotovostní službě či přednemocniční neodkladné péči apod. Postupem času došlo k rozvoji přednemocniční neodkladné péče prostřednictvím ZZS a LSPP fungovala pouze jako péče odkladná. To je základní rozdíl mezi těmito dvěma službami. Ale občan takto odděleně tyto pojmy nevnímá, občan potřebuje neodkladnou přednemocniční péči, volá ZZS, ale sám pořád mluví o LSPP. Zatímco v praxi, když využije naopak služby LSPP, tak jde ve většině případů o odkladnou péči, občan jde prostě na pohotovost, protože si např. zapomněl nechat předepsat lék, koupit sunar nebo občan ČR pracující v cizině se jde o víkend nechat ošetřit (vyléčit), protože během pracovního týdne si nemůže dovolit být nemocen a v cizině "nemohl" lékaře navštívit nebo ho sice bolí i zuby či má jiné zdravotní potíže, ale jde o zdravotní potíže, které má většinou již delší dobu, nevznikly hned a nejsou tak akutní, aby volal ZZS. Troufám si říci, že jde v drtivé většině o odkladnou péči, tj. o stav, který přímo neohrožuje jeho život. Z uvedeného vyplývá, že hlavní roli zde má samozřejmě ZZS, která funguje 24 hodin denně a je tu právě pro ty akutní případy, kdy jde o stav ohrožující život a je bezpodmínečně nutné dopravit občana do nemocnice. Naopak „rodinný lékař“ by měl v případě odkladné péče fungovat také 24 hodin denně nebo by se měl na fungování LSPP dobrovolně podílet v zájmu svých klientů (u něho registrovaných). Praktický lékař by měl být pro každého občana, který je u něho registrovaný, takovým „rodinným lékařem“.

Krajský úřad vykonává řadu činností i v přenesené působnosti, jak jsem již shora popisovala.

Nejvíce do styku s krajským úřadem přijde občan v oblasti stížností. Je-li občan nespokojen s poskytováním zdravotní péče, může se obrátit na krajský úřad s podnětem, se stížností na prošetření poskytování zdravotní péče. Dále krajský úřad jako správní orgán příslušný k registraci NZZ má právo vést s provozovatelem NZZ správní řízení v případě, že zjistí porušení povinností vyplývajících ze zákona o zdravotní péči NZZ, ze zákona o péči o zdraví lidu, ze zákona o Všeobecné zdravotní pojišťovně nebo v případě, že by provozovatel v rozporu s obecně závaznými právními předpisy vyžádal finanční úhradu za zdravotní péči nebo za přijetí pacienta do péče.

Malá poznámka ke zdravotnické dokumentaci. Vše má svůj řád a zákonem daná pravidla, která se musí dodržovat. Ne vždy však takovýto postup správního orgánu, tj. i krajského úřadu je chápán pozitivně. Mním tím zákonem dané podmínky, za kterých lze sdělovat informace o zdravotním stavu občana. Ne v jednom případě si na postup zdravotnického zařízení stěžuje ne pacient, kterého se léčba dotýkala, ale jeho rodina, blízcí, bohužel v případech, kdy došlo k úmrtí i jeho pozůstalí. Není-li dán souhlas pacienta s poskytováním údajů o jeho zdravotním stavu, nemůže úřad tyto informace rodině, tj. ani manželovi, manželce, dětem, rodičům apod. sdělit. Úřad danou stížnost prošetří, ale konkrétní závěr, nejedná-li se o samotného pacienta, nemůže sdělit, pouze může obecně podat informaci, zda zdravotnické zařízení pochybilo či nikoliv. Ale i v této oblasti jde vývoj událostí dále a tak se připravuje novela, že blízcí či pozůstalí se budou moci podívat do zdravotnické dokumentace, ale pouze v těch případech, kdy nedojde k zákazu ze strany pacienta, který učiní svým záznamem do dokumentace.

Ad 4)

Samozřejmě v dané oblasti se nabízí také řada otázek, které by se měly řešit. Jelikož zvolené téma se dotýká občana, napadá mi jediná otázka. Je s touto problematikou ve zdravotnictví občan dostatečně seznámen? Zná svá práva a povinnosti? Zná systém fungování zdravotnictví, aby lépe pochopil proč to je právě tak a ne jinak? Já si myslím, že občan není dostatečně informován a občas kusé informace ve sdělovacích prostředcích, většinou orientované ke konkrétní události, mu určitě k všeobecnému přehledu o této problematice nepřispějí. Někdy bohužel i užíváním nepřesných pojmů dojde k mylné informaci, nehledě k tomu, že v samosprávě mohou být způsoby řešení v jednotlivých krajích odlišná. Dle mého názoru by měla být větší osvěta směrem k občanovi, zejména v těch oblastech, které se ho přímo dotýkají a jsou spojena

hlavně s jeho právy, aby se v dané věci mohl účinně bránit. Někdy bývá i ze strany lékaře nepřesná informace, která pak může způsobit, a teď mám na mysli zejména právo občana odvolat se proti ukončení pracovní neschopnosti, problémy, které jsem nastínila již výše v této práci. Je to způsobeno dle mého názoru tím, že jde i o právní záležitosti, tj. přesně o dané podmínky, jak v dané věci dále pokračovat, což je přesně určeno správním řádem a tyto věci bohužel nejsou občanovi dost známy, ale ani lékař není v právních věcech odborníkem.

Zvýšená informovanost v této oblasti by určitě přispěla k větší spokojenosti občana.

*JUDr. Věra Čížková, vedoucí oddělení zdravotnictví,
odbor sociálních věcí a zdravotnictví, Krajský úřad Jihočeského kraje*

Výuka na VŠERS

Zájem o studium na vysoké škole

Přijímací řízení pro akademický rok 2007/2008 proběhlo v několika termínech podle podmínek přijetí ke studiu daných opatřením rektora. Do termínů podání přihlášky ke studiu přišlo na vysokou školu 327 přihlášek. Přijímacího řízení se zúčastnilo 299 uchazečů. Po vyhodnocení přijímacího řízení splnilo podmínky přijetí 300 uchazečů, do akademického roku 2007/2008 se zapsalo a nastoupilo 215 studentů.

Uplatnění absolventů

V roce 2007 ukončilo studium na VŠERS celkem 150 absolventů, z toho 48 v prezenční a 102 v kombinované formě studia.

VŠERS zjišťovala uplatnění absolventů, zejména u prezenčního studia, kde se nepředpokládá, že student je v pracovním poměru již během doby studia na vysoké škole. Studenti byli kontaktováni telefonicky a e-mailem. Bylo zjištěno, že 11 absolventů pokračuje v navazujícím magisterském studiu na vysokých školách nebo univerzitách. Další 3 absolventi získali uplatnění ve státním sektoru a 20 v soukromém sektoru. Z těchto 23 zaměstnaných absolventů ještě 8 pokračuje v magisterském studiu a to kombinovanou formou.

V prosinci 2007 měl Úřad práce v Českých Budějovicích v evidenci 2 absolventy naší školy.

Studijní neúspěšnost

Způsob kontroly studia je proveden kontrolou zápisů v indexech, na zápisových listech a v počítačovém programu ISVOŠ. Provádí se vzhledem ke kreditnímu systému po mezním ročníkovém termínu, kterým je konec zkouškového období v polovině září.

V roce 2006 studia přerušilo 10 studentů, 2 studenti opakují ročník, 24 studentů studium ukončilo (6 studentů bylo vyloučeno a 18 studium ukončilo z vlastního rozhodnutí).

Odborná spolupráce VŠERS s regionem

Odborná spolupráce VŠERS s regionem, propojení teorie a praxe a spolupráce s odběratelskou sférou byla v roce 2007 realizována ve čtyřech rovinách.

1. pořádání/spolupořádání odborných seminářů a konferencí
2. vědeckovýzkumná činnost
3. vzdělávací aktivity zaměřené na podporu rozvoje regionu
4. účast předních odborníků regionu při výuce

Vysoká škola evropských a regionálních studií v roce 2007 pořádala mezinárodní konferenci „Člověk ve stínu svého konce“, závěrečný workshop k projektu „Blíže k zelenému stromu“, 4. ročník regionální vědecké konference „Genius loci českého jihozápadu“.

Ve spolupráci s jihočeskou pobočkou České společnosti pro politické vědy škola uskutečnila celou řadu besed a přednášek s předními regionálními odborníky a politiky. Například s europoslancem doc. Zvěřinou, Mgr. Mánkem.

Vědecko-výzkumná činnost je zaměřena koncepčně na poskytování podpory při institucionálním rozhodování, a to nabídkou služeb na podporu podnikání/rozhodování prostřednictvím sběru, analýzy a interpretace dat, marketingových studií a nabídkou služeb na přípravu projektů ze strukturálních fondů Evropské unie.

Příklady zaměření výzkumu:

- zajištění služeb a uspokojování potřeb obyvatel
- analýzy dopravní obslužnosti v regionu
- analýza regionálního trhu potravin
- rozvoj mikroregionů
- vztah české majority a národnostních menšin

Vysoká škola realizovala v roce 2007 tyto projekty:

- Střednědobý plán rozvoje sociálních služeb Jihočeského kraje (CZ.04.1.05/3.2.43.1)
- Inovací studijních předmětů ke zlepšení zaměstnatelnosti absolventů VŠERS (CZ.04.1.03/3.2.15.3/0424)
- Blíže k zelenému stromu (CZ.04.1.03/3.2.15.1/0126)
- Omnibus 2007
- Posílení absorpční a administrativní kapacity Jihočeského kraje

Výzkumná a vývojová činnost školy

Praktická činnost studentů je využita ke sběru a vyhodnocení dat. Studenti jsou zapojeni do jednotlivých fází výzkumu a mají možnost získat praktické dovednosti odborné i komunikační.

Veřejná správa a neziskový sektor

V minulém roce pokračoval dlouhodobý projekt, který přispívá k analýze veřejné správy v regionu. Tento projekt bude realizován i v dalších letech. Po konzultacích se zainteresovanými oborovými institucemi a významnými podniky z regionu bylo dotazníkové šetření zaměřeno na tyto zájmové oblasti:

- zdravotní a sociální služby v obcích
- využití komunitního plánování při řízení obcí
- přístupnost a konkrétní čerpání strukturálních fondů EU
- současná problematika řízení obcí
- fungování veřejné správy
- implementace managementu a marketingu do oblasti rozvoje obcí, měst a regionů
- rozvoj venkova a řídice osídlených oblastí
- udržitelný rozvoj měst a regionů
- hodnocení práce veřejné správy na zvolené úrovni
- využívání informačních technologií institucemi veřejné správy při komunikaci s občany

Podnikatelská sféra

Vědecko-výzkumná činnost v oblasti podnikatelské sféry byla koncepčně zaměřena na poskytování podpory při institucionálním rozhodování, a to nabídkou služeb na podporu podnikání prostřednictvím sběru, analýzy a interpretace dat, marketingových studií a nabídkou služeb na přípravu projektů ze strukturálních fondů Evropské unie.

Konkrétní zaměření výzkumu:

- zajištění služeb a uspokojování potřeb obyvatel
- analýza regionálního trhu potravin
- preference forem cestovního ruchu
- podpora českých výrobků.

Marketingové výzkumy a výzkumy veřejného mínění byly realizovány podle specifických požadavků zákazníků.

Výsledky vědecko-výzkumné činnosti byly publikovány prostřednictvím odborného čtvrtletníku „Věc veřejná“, vědeckého časopisu „Auspicia“, formou článků v odborném tisku v oblasti samosprávy (časopisy Státní správa, Veřejná správa), v oblasti struktur a řídicí práce (Hospodářské noviny, Marketing a komunikace, Prostor apod.) i v regionálních médiích. Předběžné kontakty s těmito médii byly navázány. Pracovníci VŠERS navštívili řadu odborných tuzemských a mezinárodních konferencí, na kterých prezentovali výsledky vědecko-výzkumné činnosti. O spolupráci ve vědecké a výzkumné činnosti projeví další vysoké školy v tuzemsku i zahraničí.

Celá tato oblast má umožnit koordinaci vědecko-výzkumných a vzdělávacích činností školy zaměřených na zvyšování připravenosti studentů na výkon budoucího povolání.

Přesun rozhodování a odpovědnosti na regionální, krajskou a místní úroveň vyžaduje nový odpovědný přístup k procesu rozhodování. Situační analýza je nedílnou součástí většiny projektů. VŠERS tak dle svých možností a odborného zaměření přispívá k rozvoji především jihočeského regionu.

